

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Els dies feiners, a tres quarts de NOU del matí, **rés de Laudes**, i a les NOU, **Missa ferial**, a la capella fonda de l'església parroquial.

Dilluns dia 23,

Santa Rosa de Lima, verge. Memòria.

Santa Rosa de Lima va ser la primera santa nascuda a Amèrica que va rebre el reconeixement canònic de l'Església catòlica. La canonitzà el papa Climent X, l'any 1671

dimarts dia 24,

Sant Bartomeu, apòstol. Festa.

Dijous dia 26,

Santa Teresa de Jesús Jornet i Ibars, verge. Memòria.

Divendres dia 27,

Santa Mònica. Memòria.

Dissabte dia 28,

Sant Agustí, bisbe i doctor de l'Església. Memòria.

A les SET del capvespre, **Missa de vigília**, a l'església gran.

Diumenge dia 29,

A les DEU del matí, **Missa matinal al Santuari de Lurdes**. I a 1/4 d'UNA del migdia, **Missa Solemne**, a l'església parroquial.

El papa proposa que l'oració del mes d'agost sigui perquè l'Esperit Sant doni la força per a la renovació de l'Església.

LOCAL PER LLOGAR

A finals de juliol vam fer una neteja i endreça del local del carrer Barcelona. Ja el tenim disposat i a punt per a ser arrendat.

UNA REPARACIÓ A LA RECTORIA

Abans de vacances, vam haver de desmontar la barbacana de la sortida de la rectoria cap al jardí. El pas del temps ha anat mermant la biga que sostenia el teulat protector. S'haurà de substituir per una de nova i tornar a bastir l'entremat. Mentrestant, una estructura sosté la canalera que és d'una sola peça.

LA MEMÒRIA I LA FELICITAT
CAPÍTOL XX DE LES CONFESSIONS
DE SANT AGUSTÍ

Com us haig de cercar, doncs, Senyor? Perquè quan us cerco a vós, Déu meu, és la vida feliç que cerco. Us cercaré perquè visqui la meva ànima. Car el meu cos viu de la meva ànima, i la meva ànima viu de vós. De quina manera, aleshores, cerco la vida feliç? Perquè no la possesso, mentre no digui: "Prou, és allí". Cal, doncs, que em preguntis com la cerco, o per la recordació, com si l'hagués oblidada i tingués encara consciència del meu oblit, o per la tendència natural a conèixer-la com una cosa ignorada, que mai no he conegut o que he oblidat talment que no tinc ni memòria del meu oblit.

És que la vida feliç no és la mateixa que tothom vol, i que no hi ha absolutament ningú que no vulgui? On l'han coneguda per voler-la així? On l'han vista per estimar-la tant? És que, de fet, la tenim, però no sé com.

Hi ha un cert grau de felicitat, gràcies al qual qualsevol qui el posseeix és feliç. N'hi ha d'altres que només són feliços en esperança. Aquests, bé que en una mesura inferior, la posseeixen com aquelles que ja en realitat són feliços, però mentrestant es troben en millor condició que aquells qui no són feliços ni de fet ni d'esperança. I, malgrat tot, si aquests no l'aconseguiessin, també ells, d'alguna manera, no tindrien tan deler d'ésser feliços: I no hi ha cap dubte que ho deleguen. No sé pas com la conegueren i en tenen per tant, no sé quina noció; però no acabo de veure si aquesta resideix en la memòria, perquè, si hi resideix, vol dir que hi hagué un temps en què ja foren feliços -si tots individualment o solament en aquell home que cometé el primer pecat, en el qual tots moriren i nasqueren tots amb la nostra misèria, ara no vull cercar, perquè cerco només si la vida feliç es troba en la memòria-. De fet, no l'estimaríem si no la coneguéssim. Tant aviat com en sentim el nom, tot seguit confessem tots que és a la cosa mateixa que aspirem; no és solament el so del nom

que ens delecta. De fet, quan un grec el sent pronunciar en llatí, no l'enamora, perquè no sap de què es tracta; però nosaltres ens hi delectem, tant com ell si el sent pronunciar en grec, per tal com la cosa significada no és, en ella mateixa, ni grega ni llatina, i és la que anhelem d'assolir els grecs, els llatins i els homes de qualsevol llengua. És, doncs, coneguda de tots: si hom els pogués preguntar, amb un terme comú, si volien ésser feliços, tots, sense cap vacil·lació, respondrien afirmativament. I això no succeiria si la realitat mateixa, expressada per aquest nom no es guardés en llur memòria.

EXÈQUIES

El dissabte dia 31 de juliol, a les 12 del migdia, vam celebrar la Missa exequial de la Pepita Espinalt Camprubí, de 97 anys, vídua de l'Emili Calvet Prat. La Pepita havia nascut a Sant Fruitós de Bages i vivia Tona, on va morir, havent rebut la Santa Unció.

Que reposi en la pau del Senyor i participi del banquet de les noces eternes de l'Anyell.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 22, a les deu del matí, pel poble. **A 1/4 d'una del migdia**, el Cap d'any de la Siseta i difunts de la família.

Dilluns dia 23, per la Miquela Codina, en Carlos Auferil, en Pere Roquet, la Jerònima Berenguer, la Rosalia Mauri, la Teresa Bergadà, l'Enrica Casanelles, l'Ernest Serratosa, en Joaquim Ginestet i en Lluís Videgain.

Dimarts dia 24, pels esposos Josep Sardà i Maria Roqueta.

Dimecres dia 25, per la Iole Coppà Vella i Rosario.

Dijous dia 26, per la Rosa Valldeoriola Codina en el 19è aniversari.

Divendres dia 27, per la família Vella.

Dissabte dia 28, pels difunts de la família Mirambell Lleopart.

Diumenge dia 29, a les deu del matí, pel poble.

A 1/4 d'una del migdia, pels difunts de la família Pagés Puig, i per la Maria Vilardebò, en el 20è aniversari.